

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

Quinto Die.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59541)

DIES QUINTA

*B. Iosepho, Sponso B. V.
consecranda.*

Oratio jaculatoria hujus diei
erit ista : *Domine, dum
veneris judicare, noli
me condemnare.*

MEDITATIO I.

*De abyssu Iudiciorum Di-
vinorum.*

De iudicio Dei fieri posse Meditatio-
nes in Exercitiis, innuit S. Pater, in fine
Exercitij V. Hebdom. 1.

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo
gratiam, per quam à iudiciis ejus for-
midet cor tuum.

PUNCTUM I. Audi Deum dicen-
tem, per S. Paulum *ad Rom. 9. Cum
nondum nati fuissent, &c. Jacob dilexi, Esau
autem odio habui: Et considera abyssum
iudiciorum Dei circa te, antequam ex-*

stitisti. 1. Alterutrum horum est : vel prædestinavit te Deus , seu elegit ad gloriam æternam , electione meri doni , sine ullis tuis meritis ; vel post prævisa peccata tua reprobavit te : horum cum neutrum determinatè scias , quomodo non pavebis ? 2. Ordinavit seriem prædestinationis tuæ , cum multis occultis tibi conditionibus , licet in potestate tua positis , *si* , *si* , *Et c* Quæ cum tibi sint ignotæ , quomodo non pavebis ? 3. Computavit & determinavit dies tuos , fecitque decreto suo terminum vitæ tuæ ; quem cum ignores , quomodo non pavebis ? 4. Determinavit numerum gratiarum efficacium tibi dandarum , & mensuram peccatorum à te liberè committendorum ; quam cum ignores , quomodo non pavebis ?

II. Audi Deum dicentem *1. Reg. 16.* *Non juxta intuitum hominis ego judico :* Et considera abyssum judiciorum Dei circa te , totâ vitâ tuâ. 1. Nescis , utrum odio , an amore dignus sis. 2. Nescis , an sis perseveraturus usque ad finem. 3. Non unus fortè ex sæcularibus est te melior. 4. Scis evidenter , quòd peccaveris ; remissam autem tibi esse peccatum , nescis : quia nescis , an vel unicum actum supernaturalem in tota vita tua elicueris , qui tamen actus requiritur ad remissionem peccati. 5. In Angelis suis reperit pravitatem Deus , colum-

næque cæli ceciderunt, & tu non timebis?

III. Audi Psalmistam *Psal. 67. Domini, Domini; exitus mortis*: Et considera abyssum judiciorum Dei circa mortem tuam, & ea, quæ consequentur mortem. 1. Multi, qui diu benè vixerunt, in extremo vitæ puncto damnati sunt, id & tibi contingere potest. 2. *Si justus vix salvatur*, tu ubi parebis? 3. Clamabat ille: *anima mea! 70, annis servivisti Deo, & egredi times?* Tu autem eo tempore quid dices? 4. Fortè jam recepisti mercedem tuam, vanus vanam. Et nōne timebis?

COLLOQUIUM. Quis non timebit te Domine, quia solus pius es? non me ita terret justitia tua, sicut me terret misericordia tua, cui malè respondet miseria mea. Tot me jam vallâsti beneficiis, munivisti præfidiis; & ego hostili animo contra te insurrexi, munitiones tuas contra te verti. O quis erit exitus meus? Miserere Domine, & ne despicias in finem. In fine Pater, & Ave, & Anima Christi, &c.

DOCTRINA PRACTICA,
 Tempore Matutino Diei
 quintæ relegenda.

De timore Iudiciorum Dei.

1. **N**omine iudiciorum Dei intelliguntur non solum illa duo Tribunalia Dei, quorum unum absolvitur in morte cuiusque hominis, alterum peragetur in die novissimo; sed etiam mirabiles quædam Dei dispositiones circa creaturam suam, quas Scriptura interdum vocat *abyssum*: *Judicia tua abyssus multa Ps. 35* Interdum, scientiam quandam imperscrutabilem: *Mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, & non potero ad eam: nonnunquam, nubem, in qua est latibulum Dei; interdum, lucem inaccessibilem 1. Timoth. 6.*

2. In re autem iudicia Dei nihil aliud sunt juxta Salianum, lib. 2. de timore Dei c. 3. nisi divinæ illæ actiones, quæ superiorem quandam Regulam, & quotidianam pervulgatamque providentiâ sublimiorem sequuntur. Quod ipsum prædictus auctor sic exemplificat: *usitata, inquit, providentia est, ut, qui sanctè vixit, felici morte defungatur,*

& ut perditam vitam mors execranda consequatur, perinde atque is, qui Babylonem, vel Hierosolimam magnis & continuis itineribus contendit, finaliter Babylonem, vel Hierosolimam perveniet. Sed illud mirabile est, si is, qui Babylonem intendebat, ad eamque dies noctesque properabat, Hierosolimam perveniat, & vice versa; hoc est, ut, qui diu male vixit, bene moriatur, & vice versa; atque hæc inter alia sunt abyssalia judicia Dei, quæ ut Religiosus assuescat salubriter timere, hæc possunt subservire praxes.

Primò cogitet interdum: quis scit, an nomen meum scriptum sit in libro Vitæ? ingessit olim cogitationem hanc S. Bernardus fratribus suis in sermone ad eos habito, dicens; quis scit, an omnium vestrum, quos video, nomina scripta sint in libro vitæ? fundaturque hæc cogitatio in illo ipsius Incarnatæ Sapientiæ oraculo: *Multi vocati, pauci electi: Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum.* Non sunt tamen formanda ex hac cogitatione duo extrema, ad infernum deducentia, nempe, extremum præsumptionis, & extremum desperationis; sed temperanda est illo effato: *Si non es predestinatus, fac ut predestineris; & enitere ita vivere, ut celesti habitationi congruas.* De quo quidem effato controversitur, an sit

prolatum à S. Augustino ; hoc tamen de illo sentiendum , quòd fundetur in doctrina supremi post Christum Ecclesiæ Doctrinis , S. Petri , qui ait , *Epistola 2. cap. 7. Fratres , satagite , ut per bona operacertam vestram Vocationem & Electionem faciatis : Et hoc est : fac ut predestineris : Ut dum tibi non constat de Electione tua , per bona opera certam tibi illam facias. Velim tamen Religiose , circa hanc quæstionem , & cogitationem hæc advertas : Scis utique , quàm bonus sit Deus ; Scis , quàm dignus sit omni possibili amore ? Scis , quòd Deus , etiam damnando te , sicut non potest non esse Deus , ita non potest non esse bonus. Scis , inquam , hæc omnia ; quomodo ergo non erumpes in hunc actum ? ô Deus ! ô bonitas ! ô dignitas amoris ! dato , quòd sim reprobus ; dato , quòd te non sim amaturus in æternum , hoc ipso per totam vitam meam amabo te , & ex amore tuû serviam tibi. Si homines mundani eò etiam titulò inhiant & adhærent viscosè rebus temporalibus , quia illis non sunt fruituri post mortem ; quantò æquiùs ego fruar te in vita , si te non sum fruiturus post mortem ? caream cælo , & dato , quòd carebo te in cælo , hòc ipso nolo te carere in terra , ne sim bis miser , & ibi , & hîc : ne sim ante tempus infelix , quidquid sit tandem , committo tibi , & judiciis tuis ,*

mihî sufficit , ita adhærere tibi , ut non dimittam te , quamdiu fuero.

Secundò : non fidat Religiosus statum suo nimis , sed audiat S. Hieronymum , quem sonitus judicariæ tubæ , totum mundum ad extremum Dei judicium convocaturæ , non attentum duntaxat & pervigilem , sed etiam intentissimum servitio & timori Dei reddiderat ; audiat , inquam , illum dicentem : *Non Hierosolymis vixisse , sed Hierosolymis benè vixisse , laudabile est.* Magna Dei misericordia , quòd de sæculo nequam eductus sis , Religiose , & positus in Religione ? sed nunquid hòc ipsò in gratia Dei confirmatus es , & impeccabilis redditus ? Est Religio cælum ; sed in cælo deliquit irremediabiliter Angelus. Est Religio paradisus ; sed & in paradiso primi parentes innocentiam abliguriverunt. Est Religio cœtus Apostolorum ; sed & in hoc cœtu prævaricatus est Judas. Habetur clausura ; sed & eam fur infernalis suffodere potest. Coërcet à malo ipsa vestis Religiosa ; sed & in ea , nisi adsit timor Dei & custodia sui , Filium prædestinationis præscindi potest.

Tertiò : Non patiatur Religiosus , se vinci à sæcularibus in servitio Dei , ne cadat in eum illa Christi sententia : *Auferetur à vobis Regnum Dei , & dabitur genti facienti fructus ejus.* Non sunt hæ novæ apud Deum transmutationes & trans-

lationes, ut unus alterius ingrati occupet locum: sic superbi Luciferi S. Franciscus Assisias dicitur in cœlo obtinuisse principatum; sic in locum proditoris Judæ, substitutus Matthias; sic Apostoli, Judæis nolentibus recipere Verbum Dei, conversi sunt ad Gentes; Sic multi venient ab Oriente, & ab Occidente, & recumbent cum Abraham, Isaac, & Jacob in Regno Dei, filii autem Regni ejicientur in tenebras; sic in die judicii dicet Christus nonnullis, qui in nomine ejus multas virtutes fecerunt: *Nescio vos; recedite à me operarij iniquitatis.* Et quod miserandum! contingit interdum, ut illi, qui alios erudierunt, & perduxerunt ad salutem, illi, inquam, ipsi damnentur. Ad quod respexisse videtur Spiritus Sanctus, per Ecclesiastem cap. 9. dum ante illam sententiam, *Nescit homo, utrum amore, an odio dignus sit*, præmisit: *Sunt justi, atque Sapientes, & opera eorum in manu Dei*: ita fit interdum, ut discipulis detur regnum Dei; ab iis autem, qui eos erudierunt ad salutem, auferatur; ut discipuli, auditores, pœnitentes, profelyti, sint in manu Dei; eorum autem Professores, Magistri, Concionatores, Confessarii, ad Religionem Directores, devolvantur ad manus diaboli: quam vicissitudinem expendens S. Gregorius Magnus Homil. 17 in Evang. cum dolore ait: *Per nos, fideles, &c. ad*

regnum calorum pertingunt, & ecce nos per negligentiam nostram deorsum tendimus. Exempla hujus dolendæ vicissitudinis, tam in Historiis Ecclesiasticis, quàm in Chronicis Religionum sunt plurima, quæ referre, angustia libelli hujus non permittunt. Hoc igitur, Religiose, cordi tuo altè impressum gere, & formida, ne Deus te ingratum, inutilem, suoque rebellem lumini, ex Religione sancta eliminet, & in locum tui alios meliores subroget: formida & illud, quod olim inculcabat P. Fabricius Banfus, Visitator Poloniae & Lithuaniae, *Serve-mus, Fratres mei, Regulas nostras, ne Deus locò nostræ eligat sibi vel excitet aliam Religionem, & nos projiciat, sicut tot alios projecit.* Sit autem formido ista, non merè speculativa solùm, sed practica, & morum (juxta normam exactæ Religiositatis) correctiva.

DIEI QUINTÆ

MEDITATIO II.

De Purgatorio.

Licet de hoc in Exercitiis suis S. P. N. explicitam mentionem non fecerit, fecit tamen implicite, ita loquens: *Si visum fuerit ei, qui tradit Exercitia, expedire ad profectum eorum, qui exercentur, alias Meditationes hic adjicere, ut de morte, ac aliis peccati pœnis (inter quas sunt utique pœnæ Purgatorii) non se putet prohiberi. Hebd. 1. Exerc. 5. in fine.*

ORATIO PRÆPARATORIA, & PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆLUDIUM II. Pete à DEO gratiam, penetrandi salutiferè pœnas Purgatorii, easque vitandi.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem: per Prophetam: *Non miserebitur ejus, qui fecit eum, & qui formavit eum, non parcat ei* Isa. 27. Hoc audiens, considera gravitatem pœnarum purgatorii. 1. Quia nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit puniendis in Purgatorio, cujus pœnæ, exceptâ temporalitate, eadem sunt, quæ in inferno; est enim

poena damni, nempe carentia visionis beatificæ, cujus unicum momentum prævalet æternitati poenarum sensûs infernalium. Sunt & poenæ sensûs, superantes omnia tormenta hujus mundi, omnia supplicia & carnificinas omnium Martyrum simul sumptas. 2. Quia sunt in Purgatorio aliquæ poenæ sensûs respectu aliquorum, superantes poenam sensûs infernalem; nempe, dum aliquis ob decem peccata mortalia, quæ ante mortem immediatè per Sacramentum poenitentiaë sustulit quoad solam culpam, manente poenâ, punitur; ejus enim poena sensûs in Purgatorio major est, quàm ejus, qui ob unum peccatum mortale in æternum damnatus, poenam sensûs in inferno subit. Et non timebis tam justè severam Domini & judicis tui manum?

II. Audi Deum dicentem *Psal. 74.*
Cum accepero tempus, ego justitias judicabo:
Et considera, eas, quæ nobis interdum videntur esse justitiæ, interdum injustitias esse apud Deum; puniri quoque in Purgatorio animas justas magnorum meritorum, futuras in sublimi gloria; puniri autem pro minimis culpis, ut de hoc tot habes historias; puniri ob colloquutionem solùm importunam, propter unam impatientiam, propter parum potûs sine facultate Superioris sumpti, propter apposita & consumpta in culina

justo plura ligna, &c. Quid igitur erit tam parvum, quod committere non vereberis? verè igitur omnia opera tua, sciens, quòd Deus non parcat delinquenti.

III. Audi Christum Dominum dicentem: *Esto consentiens adversario tuo citò, dum e. in via cum eo, ne fortè, &c. mittaris in carcerem, Matt. 5.* Et considera modos evadendi Purgatorii carcerem. 1. Evades illum, si adversariis tuis omnes offensas ex corde dimiseris, nec pœnas eorum ullas desideraveris; Dominus enim dicit: *Dimittite, & dimittetur vobis.* 2. Si quidquid tibi in Religione molesti occurrit, patienter tuleris; Religio enim est lentum Martyrium, per Martyrium autem evitatur Purgatorium. 3. Si Christo Domino passo specialiter addictus fueris, ejusque dolores recogitaveris; qui enim dolet cum Christo hîc, non dolebit alibi. 4. Si omnia opera tua satisfactoria animabus Purgatorii inscripseris; contractus enim iste misericordiæ non potest pati miseriam. 5. Si Sacramento Pœnitentiæ, & Eucharistiæ exactè usus fueris. 6. Si actus amoris Dei, & contritionis frequenter elicueris. 7. Si Indulgentiis exactè usus fueris. Propone hæc omnia cum Dei auxilio.

COLLOQUIUM: Æterne Deus, hîc ure, hîc seca, modò in Purgatorio,

& multò magis in æternum parcas. O Sanguis J E S U ! restingue flammam, quæ debentur mihi ! O Mater Dei mei ! ne obliviscaris post mortem clientis tui ! In fine Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

H O R A

CONSIDERATIONIS,

Tempore pomeridiano,
Diei quintæ.

*De timenda Pietate, Misericordia,
& Beneficiis Dei.*

Quis putaret, non solum Dei judicia formidanda esse, sed etiam pietatem, misericordiam & beneficia Dei timeri debere ? Quis impius timet pietatem, atque clementiam erga se ? quis miser metuit misericordiam ? quis Beneficiarius beneficium, donationemque formidat ? amoris hæc, non autem timoris incentiva videntur esse. Et tamen non potest solvi Scriptura, quæ dicit, *Apoc. 15. Quis non timebit te Domine, qui solus pius es ?* Causæ autem timoris istius sunt hæc :

Primò, quia ex pietate, misericordia, & beneficiis Dei occasionaliter interdum nascitur, vel saltem notabiliter aggravatur peccatum. Docet id re ipsâ & verbò, ipse, qui peccatum non fecit, Christus: *Re ipsâ, quia, juxta S. Simeonem, positus in ruinam multorum est; Verbo, dum ait, Joan. 15. Si non venissem, & locutus fuisset eis, peccatum non haberent.* En ex tanto adventûs Filii Dei beneficio, enatum occasionaliter est peccatum!

Secundò, quia quædam beneficia confert Deus iratus, quæ non conferret placatus, & est quædam misericordia Dei summam importans homini miseriam; sic enim dicit Deus, *Isa. 26. Misereamur impio, & non discet justitiam: quibus verbis, tanquam fulmine ictus S. Bernardus Serm. 24. in cant. exclamat: Misericordiam hanc ego nolo! super omnem iram miseratio ista; volo irascaris mihi Pater misericordiarum, sed illâ irâ, quâ corrigis devium non quâ extrudis de via.* Est quædam misericordia Dei, non flagellari à Deo; audi ergo, quid de hac misericordia sentiat Regius Propheta, *Pf. 72. In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur, ideo tenuit eos superbia: aperti sunt iniquitate, & impietate sua: ad quod respiciens Petrus Franciscus Bleffensis ait: Epist. 9. Qui non flagellantur temporariter cum hominibus, in perpetuum flagellabun-*

tur cum demonibus, & qui cum hominibus non laborant, cum demonibus laborabunt. Dignum autem est animadversione, quod, dum dicit Deus: Misereamur impio, & non discet justitiam: statim subdat; in terra Sanctorum iniqua gessit, non videbit gloriam Domini. Ecce! in tales fulmen illud formidandæ Dei misericordiæ jactur, qui inter bonos iniqui sunt. Solidus Sacræ Scripturæ interpres, Cornelius à Lapide, fulmen hoc divinum ita in nos intorquet; verba ejus sunt: Hæc sibi adaptent, qui in sancta societate, aut Religione dissolutè vivunt; gravis enim in illos incumbet judicii censura.

Tertiò, quia beneficia Dei interdum dantur in solam compensationem & mercedem temporaneam, pro nonnullis bonis operibus, merè ordinis naturalis, aut supernaturalibus, sed per peccatum mortale mortificatis, pro quibus non dabitur merces æterna, juxta illud decretorium Christi effatum, *Matt. 6. Amen dico vobis, receperunt mercedem suam.* Hoc intimè perculerat Sanctum Hilarionem (ut refert de illo S. Hieronymus) nam cum ingens ad eum multitudo conflueret, ob plurima, quæ patrabat miracula, indeque se æstimari videret, profusas quotidie solvebatur in lachrymas: tanti autem doloris, & deplorationis causam, inquirentibus discipulis, respondebat: *Videtur mihi, Fratres,*

quòd hac hominum aestimatione , jam Deus in hac vita rependat mihi parva illa , qua ei praesto , obsequia.

Quartò , quia quaedam beneficia Dei sunt interdum praefagia malorum eventuum imminentium , perinde atque insolita malacia in mari ordinariè praesaga est magnarum tempestatum. Experientiam habuit hujus praesagii & prognostici, S. P. N. Ignatius : nam , ut perhibet historia nostra *lib. 14. num. 10.* cùm anno quodam feliciter in Societate succedere omnia intellexisset, *Malè, inquit, metuo , ne à nostris alicubi peccatum sit.* Nec mora , paulò pòst summus Pontifex Julius III. persuasus, Nostrorum instinctu , decretum quoddam in Hispania editum esse , ita iratus est contra nostros , ut omnes à suo accessu arceret , nullique Cardinalium de nostris verbum ullum facere permetteret ; tandem tamen ad litteras Ferdinandi Regis Romanorum , vocato ad se S. Ignatio , & informatione acceptâ , animum mutavit.

Quintò , quia beneficiis divinis aliqui interdum obdurantur , talesque erant , de quibus Job *cap. 24. Ipsi fuerunt rebelles lumini :* S. Paulus dicit *ad Rom. 2.* Nonnullos ex divitiis bonitatis Dei thesaurizâsse sibi iram , seu , ut Chrysof. in hunc locum , Dei beneficentiam in eis improbitatis , ingratitudeisque augmen-

rum effecisse. Huc spectat, quod S. Augustinus *Serm. 88. de tempore* ait: *de Pharaone sine dubitatione credamus, quòd eum non tam Dei potentia, quàm Dei patientia fecerit obdurari, quia dum ab illo pro ineffabili bonitate sua Deus plagas suspendit, ille abdurato corde contra Deum superbus se erexit, abusu nempe bonitatis & indulgentiæ Dei, non autem voluntate Dei obduratus.*

Sextò, quia in die iudicii de singulis Dei misericordiis & beneficiis districtam reddituri sumus rationem, ita ut, cui plus datum est, plus requirendum sit ab eo, & cum augentur dona, rationes etiam crescant donorum, & nos, qui plus aliis accepimus, gravius inde iudicandi sumus, nec tantum iudicandi, sed etiam supplicio afficiendi: id quod S. Chrysostomus in *Psal. 6.* confirmat, adducens legem veteris testamenti, in qua pro peccato unius Sacerdotis, & pro peccato totius populi, unus Deo vitulus offerebatur, aitque admirans: pro universo populo, qui peccarat, tantum offerebatur Sacrificium, quantum pro solo Sacerdote! Et subdit causam hanc: *Quia, quò major est auctoritas (Sacerdotis à Deo electi) eò est & majus ejus, qui peccat, supplicium.*

Septimò, quia pietas, misericordia, & beneficia Dei, si illis non usi, aut malè usi fuerimus, intolerabili nobis

confusioni erunt in die iudicii, & (quod Deus avertat) in inferno per totam æternitatem. Veritatem hanc ipsa essentialis veritas Christus, inculcat, *Matth. 21. Va tibi Corozaim, va tibi Bethsaida, quia si in Tyro & Sidone facta fuissent virtutes, quæ facta sunt in te, olim in cinere & cilicio poenitentiam egissent: Dico vobis, & Sidoni remissus erit in die iudicij, quàm vobis. Et tu Capharnaum, &c. Viri Ninivite surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam, Regina Austri surget & condemnabit eam, &c.*

Refert Dionysius Carthusianus *art. 30. de 4. noviss. p. 2. c. 203.* Et habetur in vitis PP. Adolescentem quendam Religioni nomen dare volentem, à Matre impeditum, tandem evicisse, hoc Epiphonemate sæpiùs repetito: *Volo salvare animam meam.* Is in Religione, primis fervoribus extinctis, intepuit: mortua Matre, & ipse in morbum incidit, in quo raptus spiritu, atque ad iudicium Dei adductus vidit Matrem, quæ illum intuita inter damnandos exclamavit: *quid est hoc fili? quomodo huc redactus es? & ubi est illud, quod mihi oggerabas, volo salvare animam meam? Ideòne Religionem iniisti? Hac Matris exprobratione ita confusus est, ut redux ad se, & à morbo liber factus, per austeram duxerit vitam, rigoremque hunc dissuadentibus nonnullis, dicere*

solitus fuerit ; Si Matrem exprobrantem ferre non potui , Judicem Christum exprobrantem in die iudicii quomodo feram ? Hinc discce , Religiose , etiam ipsum Religiosum statum tibi timendum esse , si in eo , non ut par est , vixeris ; plus enim à te requirit Deus , quàm à sæcularibus.

DIEI QUINTÆ MEDITATIO III.

De Indicio Dei universali.

Competere Meditationem hanc Exercitiis Spiritualibus , innuit S. P. N. ad initium Meditationis primæ hujus diei relatus.

ORATIO PRÆPARATORIA , &
PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam , imprimendi animæ tuæ sonum illum tubæ : *Surgite mortui , venite ad iudicium ?*

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem : *Joël. 3. Congregabo omnes gentes, & deducam eas in vallem Josaphat. Hoc audiens , considera præcipua ex iis , quæ præcedent iudicium universale. 1. Ad sonum tubæ aperientur monumenta , animæque reunientur corporibus. Ah !*

quid anima damnati dicet reassumendo corpus enormissimum ! quomodo illud maledicet, quòd propter ejus oblectationes damnata sit. E contra, quomodo anima justi benedicet corpus suum, quod illi instrumentum fuit ad salutem per mortificationem, &c. 2. Damnati ad intuitum signi Crucis in aère apparentis clamabunt : *Montes, cadite super nos, &c.* Justi autem dicent, *O Crux ave spes unica!* 3. Dum videbunt damnati justos occurrere Christo in aëra, movebuntur poenitudine inutili, dicentque : *Nos stulti, vitam illorum aestimabamus insaniam, &c. ecce, quomodo computati sunt inter filios Dei!* transierunt omnia, nos autem in æternum miseri ! vide, inter quos ex his, Religiose, velis esse.

II. Audi Deum dicentem, *Ezech. 7. Nunc finis super te, & judicabo te juxta vias tuas.* Hoc audiens considera præcipua ex iis, quæ peragentur in illo judicio. 1. Pauperes spirita, & re (quales sunt Religiosi) erunt Judices aliorum : ô quanta felicitas ! 2. Manifestabuntur peccata singulorum hominum toti mundo : quàm igitur demens, qui modò non manifestat in Confessione ? 3. Separabit Christus Agnos ab hædis : Et ubinam stabis Religiose ? si tantùm materialis, & veste solâ Religiosus es ? dexteram non spera. 4. Feret sententiam Judex, dicetque Agnis : *Venite benedicti*

Parris mei, possidete regnum, &c. Hædis autem; Discedite à me maledicti in ignem æternum, &c. Expende singula verba, præsertim illud, *Venite*, respondens vocationi; Et illud, *Discedite*, respondens dimissioni.

III. Audi Christum dicentem, *Matth. 25. Et ibunt hi in supplicium æternum; justè autem in vitam æternam*: Expendeque singula verba. 1. *Et*: Significans continuationem poenæ cum decreto immutabili; nunquam ex isto *Et*, fiet *Vel. 2. Ibunt*: in æternitate solùm est progressus, terminus nunquam. 3. *Hi*: Ne communi quidem termino digni, qui à Deo exciderunt. 4. *In supplicium æternum*, pro momentaneis vanitatibus. 5. *Fusti autem, &c.* Quàm magna merces, pro tantillis laboribus! Jam quantus erit damnatorum ejulatus, dum incipient evanescere ex oculis eorum olim amici, socii, &c. condiscipuli, connovitii, conreligiosi, &c. Hisce non moveberis?

COLLOQUIUM. Institue his verbis: *Cùm veneris judicare, noli me condemnare! Per illud judicium, quo apud Pilatum iniquè judicatus es Domine Jesu, parce servo tuo! &c.* In fine *Pater, Ave, & Anima Christi, &c.*

